
2019

XXII МІЖНАРОДНА НАУКОВО-ПРАКТИЧНА ІНТЕРНЕТ-КОНФЕРЕНЦІЯ

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ СУЧАСНОЇ НАУКИ В КРАЇНАХ ЄВРОПИ ТА АЗІЇ

---

31 грудня 2019 р.

Переяслав

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДЕРЖАВНИЙ ВИЩИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД
«Переяслав-Хмельницький державний педагогічний
університет імені Григорія Сковороди»

молодіжна громадська організація
«НЕЗАЛЕЖНА АСОЦІАЦІЯ МОЛОДІ»

студентське наукове товариство історичного факультету
«КОМІТЕТ ДОСЛІДЖЕННЯ ІСТОРІЇ ТА СУЧАСНОСТІ»

МАТЕРІАЛИ

XXII Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції
**«Проблеми та перспективи розвитку сучасної науки
в країнах Європи та Азії»**

31 грудня 2019 р.

ЗБІРНИК НАУКОВИХ ПРАЦЬ

Матеріали XXII Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції «Проблеми та перспективи розвитку сучасної науки в країнах Європи та Азії» // Збірник наукових праць. – Переяслав, 2019 р. – 166 с.

Материалы XXII Международной научно-практической интернет-конференции «Проблемы и перспективы развития современной науки в странах Европы и Азии» // Сборник научных трудов. – Переяслав, 2019 г. – 166 с.

ГОЛОВНИЙ РЕДАКТОР:

В.П. Коцур,

доктор історичних наук, професор, дійсний член НАПН України,
ректор ДВНЗ «Переяслав-Хмельницький державний педагогічний університет імені Григорія Сковороди».

ГЛАВНЫЙ РЕДАКТОР:

В.П. Коцур,

доктор исторических наук, профессор, действительный член НАПН Украины, ректор ГВУЗ «Переяслав-Хмельницкий государственный педагогический университет имени Григория Сковороды».

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

С.М. Рик – к.ф.н., доцент;

Г.Л. Токмань – д.п.н., професор;

Н.В. Ігнатенко – к.п.н., професор;

В.В. Куйбіда – к.біол.н., доцент;

В.А. Вінс – к.псих.н.;

Ю.В. Бобровнік – к.і.н.;

РЕДАКЦИОННАЯ КОЛЛЕГИЯ:

С.М. Рик – к.ф.н., доцент;

Г.Л. Токмань – д.п.н., профессор;

Н.В. Игнатенко – к.п.н., профессор;

В.В. Куйбида – к.биол.н., доцент;

В.А. Винс – к.псих.н.;

Ю.В. Бобровник – к.и.н.;

Члени оргкомітету інтернет-конференції:

Ю.В. Бобровнік,

А.П. Король,

Ю.С. Табачок.

Члены оргкомитета интернет-конференции:

Ю.В. Бобровник,

А.П. Король,

Ю.С. Табачок.

Упорядники збірника:

Ю.В. Бобровнік,

А.М. Вовкодав.

Составители сборника:

Ю.В. Бобровник,

А.М. Вовкодав.

7. Даценко Л.М. Гідрогеологічні умови території Мелітопольського міського водозабору / Л.М. Даценко, Ю.М. Волоха, О.В. Непша // Мій рідний край Мелітопольщина: матеріали Міжнародної наукової конференції, присвяченої 100-річчю М.О. Алексєєва. – Мелітополь: Мелітопольський державний педагогічний університет ім. Б. Хмельницького, 2012. – С. 94-103.
8. Двойченко П.А. Артезианские воды и колодцы Мелитопольского округа. – Одесса: Изд-во ЮОМО; Ч. I. – 1927. – 134 с.; Ч. II. – 1928. – 123 с.
9. Двойченко П.А. Гидрогеологический очерк Северной Таврии (восточной части Причерноморской впадины). – Одесса: Издание южной областной мелиоративной организации, 1930. – 180 с.
10. Іванова В.М. Гідрогеологічні умови водоносного горизонту нижньокрейдових відкладів Новопилипівської ділянки Мелітопольського міського водозабору / В.М. Іванова, О.В. Непша // Сучасні тенденції розвитку освіти і науки в інтердисциплінарному контексті: Матеріали III-ї Міжнародної науково-практичної конференції, 29-30 березня 2018 року. – Ченстохова – Ужгород – Дрогобич: Посвіт, 2018. – С. 21–24
11. Константинов С.В. К вопросу об условиях залегания газа в третичных отложениях Бердянского уезда Таврической губ. / С.В. Константинов // Горный журнал. – 1915. – №1. – С.86-87.
12. Непша О.В. Гідрогеологічна характеристика територій Мелітопольського, Михайлівського та Токмацького районів Запорізької області / О.В. Непша, І.Л. Князькова // Регіональні проблеми розвитку приморських територій: теорія і практика // Зб. наук. праць. – Мелітополь, 2014. – С. 32–37
13. Північно-Західне Приазов'я: геологія, геоморфологія, геолого- геоморфологічні процеси, геоecологічний стан: монографія / Л.М. Даценко, В.В. Молодиченко, О.В. Непша та ін. – Мелітополь: Вид-во МДПУ ім. Б. Хмельницького, 2014. – 308 с.
14. Прохорова Л.А. Геолого-екологічна оцінка підземних вод у четвертинних відкладах басейну річки Молочної / Л.А. Прохорова, О.В. Непша, Т.В. Зав'ялова // Регіональні проблеми України: географічний аналіз та пошук шляхів вирішення. – Херсон: ПП Вишемирський, 2017. – С. 62–66
15. Прохорова Л.А. Гідрологічні параметри мінеральних джерел Терпінівської локалізації (с. Терпіння, Мелітопольській район) / Л.А. Прохорова, А.Ю. Міщук // Історико-географічний дискурс проблем геосфери: матер. Міжнар. наук.-практ. інтернет-конф. 16 травня 2016 р. – Мелітополь: Вид-во МДПУ ім. Б. Хмельницького, 2016. – С. 45-48.
16. Сапун Т.О. Систематизація геологічних досліджень Запорізького краю до 1917 року / Т.О. Сапун // Актуальные научные исследования в современном мире // Журнал. – Переяслав- Хмельницкий, 2018. – Вып. 11(43), ч. 2. – С.145-148.
17. Соколов Н.А. Геологические исследования в бассейнах р. Конки и Молочной и по берегу Азовского моря между Молочным лиманом и г. Бердянском (предварительный отчет) / Н.А. Соколов. – СПб, 1888. – 28 с.
18. Соколов В.Д. Главнейшие выводы и результаты гидрогеологических работ в Бердянском уезде, произведенных в 1906 г. / В. Д. Соколов. – Симферополь: Бердян. уезд. зем. упр., 1911. – 35 с.
19. Стецишин М.М. Гідрогеологічна характеристика водоносного горизонту буцацької світи Новопилипівського родовища підземних вод Мелітопольського міського водозабору / М.М. Стецишин, Т.В. Зав'ялова, О.В. Непша // Матеріали наук.-практ. конф. «Меліорація та водокористування» – екологічна безпека водних об'єктів. – Мелітополь, 2018. – С. 39–41.
20. Тяжлов Г.Т. Отчет о проведенных гидрогеологических работах по разведке участков водозаборов для водоснабжения г. Мелитополя // Фонды ГНПП «Геоинформ Украины». – Днепропетровск, 1964 – 345 с.
21. Тяжлов Г.Т. Отчет об оценке запасов подземных вод по Запорожской области. Книга 1. – Фонды Белозерской ГРЭ. – Днепропетровск, 1978. – 100 с.
22. Тяжлов Г.Т., Тяжлова В.Е. Отчет о разведке меловых водоносных горизонтов для водоснабжения г. Мелитополя // Фонды ГНПП «Геоинформ Украины». – Днепропетровск, 1971. – 340 с.
23. Цымбаревич М.М. Заключение по оценке сходимости гидрогеологических прогнозов, выполненных по данным разведочных работ, с данными эксплуатации Мелитопольского и Токмацкого водозаборов. – Павлоград, 1979. – 43 с.
24. Четыркин Я. Мелитопольский артезианский колодезь // Журнал министерства путей сообщения. – СПб. – 1893. – Кн. 2. – С. 77-86.
25. Sakun M. Anthropogenic transformation of the geographical environment of the city of Melitopol and Melitopol region / M. Sakun, S. Hryshko, O. Nepsha, G. Tambovtsev // Актуальные научные исследования в современном мире // Журнал. – Переяслав- Хмельницкий, 2019. – Вып. 4(48), ч. 2. – С. 85-89.

Валерія Чумаченко, Лариса Недострелова
(Одеса, Україна)

КЛІМАТИЧНІ ПАРАМЕТРИ ПРОЦЕСІВ ГРОЗОУТВОРЕННЯ НАД ОДЕСОЮ

Гроза – це атмосферне явище, що виявляється у вигляді електричних розрядів в купчасто-дощових хмарах – блискавок. Зазвичай блискавки виникають між поверхнями землі і хмар. Іноді електричні спалахи можуть проходити всередині хмари. Одночасно на Землі діє близько півтори тисячі гроз, середня інтенсивність розрядів оцінюється як 46 блискавок на секунду. По поверхні планети грози розподіляються

нерівномірно. Над океаном гроз спостерігається приблизно в десять разів менше, ніж над континентами. У тропічній та субтропічній зоні (від 30° північної широти до 30° південної широти) зосереджено близько 78 % всіх розрядів блискавок. Максимум грозової активності припадає на Центральну Африку. Інтенсивність гроз слідує за сонцем: максимум гроз спостерігається влітку (у середніх широтах) і години після полудня. Мінімум зареєстрованих гроз припадає на час перед сходом сонця. Грози в Україні постійно трапляються навіть у зимові місяці. Особливо небезпечні вони в степовій зоні, удари блискавок вражають усе, що хоч трохи піднімається над травною або чагарником. Внаслідок сильних висхідних потоків повітря в хмарі утворюються відокремлені області, заряджені різнойменними зарядами. Коли напруженість електричного поля у хмарі або між нижньою зарядженою областю і землею досягає пробійного значення, виникає блискавка. При такій погоді, виникають грозові хмари. Як правило, ця подія супроводжується громом, зливою, градом і сильним вітром.

Грозова хмара безперервно виробляє електрику, якої досить для того, щоб забезпечити всі потреби міста, що має населення в 10 млн. чоловік, протягом усього часу, поки триває гроза [1, с. 51, 2, с. 22].

У грозових хмарах найбільшу погрозу для авіації представляють такі небезпечні явища, як сильна турбулентність, потужні вертикальні струми повітря, інтенсивне обледеніння, електричні розряди, гради й зливові опади. Слід зазначити, що всі ці небезпечні явища можуть спостерігатися одночасно. Під хмарами небезпеку представляють шквалісті вітри, що досягають іноді ураганної сили, смерчі, зливові опади (дощ, гради, сніжні заряди), між хмарами сильні спадні й висхідні повітряні потоки, зсуви вітру [1, с. 63, 2, с. 22, 3, с. 265, 4, с. 22].

Залежно від синоптичних умов, утворення грози можуть бути внутрішньо-масовими й фронтальними. Внутрішньо-масові грози утворюються в нестійких повітряних масах у теплу пору року, як правило, у другу половину дня й, залежно від причин утвору, підрозділяються на: конвективні (теплові), адвективні, орографічні. Конвективні грози утворюються в розмитих баричних полях - на периферії циклонів, що заповнюються, і в сідловинах - через нерівномірний прогрів поверхні, що підстилає. Адвективні грози утворюються в тилловій частині циклону й на східній периферії антициклону при переміщенні щодо холодної повітряної маси по теплій поверхні, що підстилає. Ці грози супроводжуються сильними вітрами у землі й на висотах. Орографічні грози утворюються на навітряних схилах гір, коли по цих схилах нагору піднімається тепла, волога нестійка повітряна маса. Внутрішньо-масові грози розташовуються на площі окремих вогнищами на значній відстані друг від друга, тому в польоті їх можна обійти стороною. Провісниками подібних конвективних гроз є висококупчасті веже-подібні хмари, які утворюються ранком на обрії [5, с. 211].

Фронтальні грози утворюються на холодних фронтах (~70%) і на теплих фронтах (~30%). Грози на холодних фронтах утворюються в будь-який час року й доби, але загострюються влітку в другу половину дня. Провісниками гроз холодного фронту є висококупчасті чечевице-подібні хмари, які рухаються поперед фронту на відстані 80-200 км. Грози на теплих фронтах утворюються в теплу пору року переважно вночі або в ранкову годину, вони мають схований характер, тому зустріч із ними може відбутися знезацька для екіпажу. Грозова діяльність на атмосферних фронтах тем інтенсивніше, чим більше різниця температур між повітряними масами, які розділяються цими фронтами, і чим більше вологовміст теплого повітря. Фронтальні грози розташовуються уздовж фронту у вузькій витягнутій зоні. Довжина цієї зони може досягати 1000 км і більше, а ширина 50-100 км. Якщо в нижніх частинах грозові хмари можуть зливатися в загальний хмарний масив, то на висотах більш 3 км між ними, звичайно, спостерігаються просвіти шириною 50-180 км. Фронтальні грози переміщуються разом із фронтом у напрямку повітряних потоків на висотах 3-5 км [5, с. 250].

Кліматичні показники грозо утворень над Одесою було визначено за багаторічними даними про грозову активність, період дослідження 2009-2018 рр. Результати дослідження представлено в таблицях 1-3.

В річному ході виділяється 2016 рік (табл. 1), саме він характеризується наявністю гроз за всі вісім місяців (з березня до листопада). Найменшу кількість місяців з грозами було визначено в 2013 році, зафіксовано явища тільки в чотирьох місяцях (з травня до серпня), максимум спостерігається в червні – 13 днів з грозою. Незвичними були 2015 та 2010 роки. В 2010 році грози спостерігались від квітня до листопада, але відсутні в жовтні, в 2015 році дні з грозами були зафіксовані від квітня до жовтня, але відсутні у серпні та вересні. Максимальні значення по роках: у 2009 році – 11 днів було виявлено в липні, 2010 рік – 10 днів з грозами в травні, 2011 – 7 днів (червень), 2012 рік – 8 днів у травні і червні, у 2013 році – 13 днів (червень) – максимальне значення за весь період, 2014 році – 8 – у травні, 2015 – 5 днів (червень, липень), 2016 рік – 6 днів у травні, 2017 – 7 днів та в 2018 році 9 днів з грозами були зафіксовані в липні. В отриманих даних виділяються 3 місяці, грози в яких спостерігались кожен рік, а саме: травень, червень та липень. Максимуми відзначалися наступні: в травні – 10 днів, в червні – 13 днів – максимальна кількість за весь період дослідження, та в липні – 11 днів з грозою. У серпні гроз не виявлено тільки у 2015 році, максимальне значення зафіксовано в 2017 році – 6 днів з грозою. В квітні грози спостерігались у шести роках, максимум виявлено у 2016 році – 3 дні. Осінні місяці характеризувалися меншою кількістю днів з грозами. У восьми роках грози було зафіксовано у вересні, максимум – 4 дні – у 2018 році, 2013 та 2015 роках грози відсутні. Грози в жовтні були визначені тільки за 3 роки: 2009, 2015 – 1 день та в 2016 році – максимальна кількість становить 3 дні. Листопад характеризувався найменшою кількістю днів з грозами. В цей місяць грози було зафіксовано тільки за два роки: в 2010 – 3 дні та в 2016 році – 1 день.

Таблиця 1 – Місячна кількість днів з грозою на станції Одеса

Місяць	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	Всього
2009		2	4	11	2	2	1		22
2010	1	10	5	7	2	1		3	29
2011	1	3	7	4	2	1			18
2012	2	8	8	5	5	1			29
2013		2	13	4	2				21
2014		8	4	7	4	2			25
2015	1	1	5	5			1		13
2016	3	6	3	1	4	1	3	1	22
2017		1	4	7	6	1			19
2018	1	2	5	9	1	4			22
Всього	9	43	58	60	28	13	5	4	220

В табл. 2 представлено кількість днів з грозами по місяцях і за рік за два періоди: перший – з 1961 по 1990 рік (кліматична норма), другий – з 2009 по 2018 рік. З таблиці видно, що максимальна середня кількість днів з грозою в перший період спостерігається в червні та становить 7 днів. Значення, менші за одиницю, мають місце в березні, квітні, жовтні та листопаді. Це свідчить про те, що в ці місяці грози спостерігалися не кожен рік за показниками кліматичної норми. За рік середня кількість днів з грозою складає 24,3 дні. В другому періоді максимум кількості днів з грозами виявлено в липні і він дорівнює 6 дням, що на один день менше, ніж у кліматичній нормі. Грози спостерігалися не кожен рік у періоді 2009-2018 роки в квітні, жовтні та листопаді. В березні, на відміну від кліматичної норми, випадків гроз в другий період не зафіксовано. Порівнювальний аналіз двох періодів дає змогу зробити наступні висновки. В квітні грози були не кожен рік і за два періоди мають однакову кількість 0,9 дня. Травень відрізняється тим, що за кліматичною нормою на станції Одеса днів з грозами було на 0,5 дня менше, ніж за 2009 – 2018 рік. З червня по вересень кількість днів з грозами менша у другий період, а саме: червень – на 1,2, липень – на 0,3, серпень – на 1,1, вересень – на 0,7 дня. Осінні місяці жовтень і листопад характеризуються збільшенням кількості днів з грозами у другому періоді на 0,1 та 0,2 дня. Аналіз середніх значень за рік показує, що в другий період кількість днів з грозами зменшилась на 2,8 порівняно з кліматичною нормою.

Таблиця 2 – Середня кількість днів з грозою на станції Одеса за два періоди (1961 – 1990 рр. і 2009 – 2018 рр.)

Місяць	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	Рік
1961 – 1990 рр.	0,07	0,9	3,5	7,0	6,3	3,9	2,0	0,4	0,2	24,3
2009-2018рр.	0	0,9	4,0	5,8	6	2,8	1,3	0,5	0,4	21,5

В табл. 3 наведено найбільшу кількість днів по місяцях разом з роком за два періоди. В перший період максимальна кількість днів з грозами у пункті дослідження становить 12 днів в червні 1969 та в липні 1976 років. Мінімальна кількість спостерігається в березні і дорівнює 1 дню в 1965 та 1966 роках.

Таблиця 3 – Найбільша кількість днів з грозами на станції Одеса за два періоди (1961 – 1990 рр. і 2009 – 2018 рр.)

Місяць	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	Рік
Найбільше 1961 -1990 рр.	1	4	8	12	12	11	10	3	2	37
Рік	1965 1966	1966	1969 1988	1969	1976	1966	1989	1981	1976	1966
Найбільше 2009-2018 рр.	0	3	10	13	11	6	4	3	3	29
Рік	-	2016	2010	2013	2009	2017	2018	2016	2010	2010 2012

Найбільше річне значення в кліматичній нормі складає 37 днів у 1966 році. В другому періоді максимум днів з грозою виявлено в червні. Він становить 13 днів, що на один день більше, ніж в кліматичній нормі за цей місяць. Три дні з грозами в другому періоді зафіксовано в квітні, жовтні та листопаді. В березні гроз не виявлено в періоді 2009-2018 роки. З аналізу двох періодів видно, що в квітні у першому періоді на 1 день з грозами більше, ніж у другому. В травні і червні значення більші в другому періоді: в травні – на 2, в липні – на 1 день. З серпня до вересня зафіксовано, що кількість днів більша у першому періоді, тобто за кліматичною нормою. Найбільші відмінності між даними спостерігаються в серпні – 5 днів, вересні – 6 днів. В жовтні виявлено по три дні з грозою і в першому, і в другому періоді. В листопаді найбільша кількість днів з грозами становить 3 дні в другому періоді, що на один день менше, ніж за кліматичною нормою. В цілому за рік різниця між кількістю днів сягає 8 днів, в першому періоді – 37, в другому – 29 днів. В другому періоді найбільші значення за рік спостерігаються у двох роках – в 2010 та 2012.

Література:

1. Имянитов И.Н. Ток свободной атмосферы. Л.: Гидрометиздат, 1965. 239 с.
2. Недострелова Л., Чумаченко В., Недострелов В. Дослідження процесів грозоутворення над Одесою. INTERNATIONAL SCIENCE JOURNAL «POLISHS CIENCE JOURNAL». Issue 8. Warsaw. 2018, с. 22-27.
3. Недострелова Л.В., Чумаченко В.В. Сезонные особенности формирования гроз на аэродроме Одесса // Материалы Международной конференции Современные проблемы географии и геологии (посвящена 100-летию Ереванского государственного университета). Ереван. 2018, с. 265 -269.
4. Недострелова Л., Чумаченко В., Дослідження процесів грозоутворення над Одесою. X International Scientific Conference "Modern scientific challenges and trends". Warsaw. Poland. 2018, с. 22-27.
5. Шишкин Н.С. Облака, осадки грозозая электрика. Вид.2-е. Л.:Гидрометиздат, 1964. 401 с.

Науковий керівник:

кандидат географічних наук, доцент Недострелова Лариса Василівна.

Таміла Ширай
(Полтава, Україна)**КОРОТКА ХАРАКТЕРИСТИКА ПОКЛАДІВ НАФТИ ТА ГАЗУ ГАДЯЦЬКОГО РАЙОНУ
ПОЛТАВСЬКОЇ ОБЛАСТІ**

Різноманітність геологічної будови території Полтавщини обумовлює наявність у надрах покладів різноманітних корисних копалин.

Найбільш цінним у надрах Дніпрово-Донецької западини (ДДЗ) як геологічної структури, що простягається з північного заходу на південний схід та охоплює північні, центральні і східні райони області, є поклади вуглеводнів – нафти, природного газу та газового конденсату.

В 50-60 роках ХХ ст. розпочалися пошуки нафти і газу та продовжуються сьогодні (в 2018 р. складена науково-дослідна робота «Побудова фільтраційно-ємкісної моделі горизонтів В-206 і В-18а Сарської ділянки Харківцівського нафтогазоконденсатного родовища»). [1]

Метою нашої статті є вивчення геологічної будови родовищ Гадяцького району.

Охарактеризуємо родовища Гадяцького району Полтавської області.

Валюхівське газоконденсатне родовище. Родовище у тектонічному відношенні знаходиться у межах південно-східного закінчення Артюхівсько-Анастасівського структурного валу приосьової зони ДДЗ.

З 1976 року почалося дослідження площі родовища. У пошукове буріння введена у 1987 році, а у 1989 із свердловини №1 отриманий промисловий приток газоконденсату. Свердловина №4 підтвердила промислову газоносність турнейських відкладів.

Поклади належать до турнейських відкладів (горизонти Т-1а, Т-1б), масивно-пластові, тектонічно екрановані. Скупчення вуглеводнів утворили родовище з висотою поверху газоносності близько 350 м. Колекторами є пісковики з пористістю 10-12%. Поклади масивно-пластові, тектонічно екрановані. Запаси початкові видобувні категорій А+В+С₁ – 7670 млн. м³ газу; конденсату – 779 тис. т. [2, с. 318]

Гадяцьке газоконденсатне родовище. Розташоване в центральній частині приосьової зони ДДЗ. У 1970 р. площа підготовлена сейсмозрозвідкою по відбиваючих горизонтах триасу (IVб), пермі (IVг₁), середнього (IVб₂) і нижнього (Vв₂) карбону. Параметрична свердловина № 487 при випробуванні з візейських відкладів одержала перший фонтан газоконденсатної суміші дебітом 1190 тис. м³/добу.

Газонасиченими є пісковики горизонтів В-16 – В-20 візейського ярусу. Поклади пластові склепінні, літологічно обмежені.

Запаси початкові видобувні категорій А+В+С₁ – 10900 млн. м³ газу; конденсату – 2096 тис. т. [2, с. 323]

Глинсько-Розбишівське нафтогазоконденсатне родовище. У тектонічному відношенні родовище знаходиться в центральній частині приосьової зони ДДЗ. Валоподібне підняття з декількома склепіннями встановлено у 1952-1953 рр. завдяки детальним сейсмозрозвідувальним роботам. У 1958 р. при випробуванні свердловини №5 з пермсько-верхньокам'яновугільних відкладів (інт. 1880-1890 м, горизонт А-2, Г-11) отримано фонтан нафти дебітом 142 т/добу при пластовому тиску 18,2 МПа.

Установлена промислова продуктивність пермських відкладів (горизонти А-2-Г-11, Г-12, Г-13), верхньокам'яновугільних (горизонт К-16), середньокам'яновугільних (горизонти Б-4-5, Б-6-7, Б-8, Б-9, Б-10, Б-11, Б-12), та нижньокам'яновугільних (С-1-2, С-3, С-9, С-21 (серпуховський ярус)), В-15-16, В-17, В-18-19, В-20 (візейський ярус) і Т-1 (турнейський ярус).

Поклади пластові, масивні, тектонічно екрановані, літологічно обмежені. Колектори – пісковики. Режим нафтових покладів – пружноводонапірний, газоконденсатних – газоводонапірний та газовий. Запаси початкові видобувні категорій А+В+С₁: нафти – 25275 тис. т; розчиненого газу – 2267 млн. м³; газу – 11241 млн. м³. [2, с. 672]

Клинсько - Краснознаменське газоконденсатне родовище. У тектонічному відношенні родовище розташоване в межах Глинсько-Розбишівського валу в центральній частині приосьової зони ДДЗ.

ЗМІСТ / СОДЕРЖАНИЕ

СЕКЦІЯ: БІОЛОГІЧНІ НАУКИ

Инкар Байдилдаева, Нуржан Сарсембаева, Улдай Шарапова, Гулбану Апдрайм (Алматы, Казахстан) ЦИТОГЕНЕТИЧЕСКИЕ ИССЛЕДОВАНИЯ КРУПНОГО РОГАТОГО СКОТА МОЛОЧНЫХ ТИПОВ КАЗАХСТАНА	6
Биржан Бияшев, Ерсултан Шаяхмет, Мадина Булегенова, Биржан Бияшев, Кайрат Жуманов, Арман Жылкайдар, Асель Жолдасбекова (Алматы, Казахстан) ВЛИЯНИЕ ПРЕПАРАТА «ЭНТЕРОКОЛ» НА ГЕМАТОЛОГИЧЕСКИЕ ПОКАЗАТЕЛИ ОРГАНИЗМА У НОВОРОЖДЕННЫХ ЯГНЯТ	8
Биржан Бияшев, Жумагуль Киркимбаева, Светлана Ермагамбетова, Абдиразак Алтенов, Динара Сарыбаева (Алматы, Казахстан) ВЛИЯНИЕ ПРЕПАРАТА «ЭНТЕРОКОЛ» НА ГУМОРАЛЬНЫЕ ПОКАЗАТЕЛИ ОРГАНИЗМА У НОВОРОЖДЕННЫХ ЯГНЯТ	11
Жумагуль Киркимбаева, Кайрат Орынтаев, Аманжол Макбуз, Гулсин Нургожаева, Серик Кошкимбаев, Ермек Кулпыбай (Алматы, Казахстан) ВЛИЯНИЕ ПРЕПАРАТА «ЭНТЕРОКОЛ» НА КЛЕТОЧНЫЕ ПОКАЗАТЕЛИ ОРГАНИЗМА У НОВОРОЖДЕННЫХ ЯГНЯТ	13
Лідія Корець (Київ, Україна) ХАРАКТЕРИСТИКА АМІНОКИСЛОТНОГО СКЛАДУ БІЛКУ ПШЕНИЧНОЇ КЛІТКОВИНИ З ПЕКТИНОМ ГАРБУЗА	16

СЕКЦІЯ: ГЕОГРАФІЯ ТА ГЕОЛОГІЯ

Дар'я Громенко, Лариса Недострелова (Одеса, Україна) ДОСЛІДЖЕННЯ КЛІМАТИЧНИХ ХАРАКТЕРИСТИК СНІГОВОГО ПОКРИВУ НА СТАНЦІЯХ ВІННИЦЬКОЇ ОБЛАСТІ	19
Наталія Данілова (Одеса, Україна) ВПЛИВ АГРОКЛІМАТИЧНИХ УМОВ НА РІСТ ТА РОЗВИТОК РИСУ В УМОВАХ ЗМІНИ КЛІМАТУ В ХЕРСОНСЬКІЙ ОБЛАСТІ	21
Владислава Калюжна (Полтава, Україна) КОРОТКА ХАРАКТЕРИСТИКА ПОКЛАДІВ ВУГЛЕВОДНІВ МИРГОРОДСЬКОГО РАЙОНУ ПОЛТАВСЬКОЇ ОБЛАСТІ	23
Анна Лебеденко, Лариса Недострелова (Одеса, Україна) ОСОБЛИВОСТІ ПРОСТОРОВОГО РОЗПОДІЛУ КЛІМАТИЧНИХ ПОКАЗНИКІВ СНІГОВОГО ПОКРИВУ НА ТЕРИТОРІЇ КІРОВОГРАДСЬКОЇ ОБЛАСТІ	26
Олександр Непша, Кирило Писаренко, Оксана Писаренко (Мелітополь, Україна) ДО ІСТОРІЇ ДОСЛІДЖЕННЯ ПІДЗЕМНИХ ВОД М. МЕЛІТОПОЛЬ ТА МЕЛІТОПОЛЬСЬКОГО РАЙОНУ	28
Валерія Чумаченко, Лариса Недострелова (Одеса, Україна) КЛІМАТИЧНІ ПАРАМЕТРИ ПРОЦЕСІВ ГРОЗОУТВОРЕННЯ НАД ОДЕСОЮ	30
Таміла Ширай (Полтава, Україна) КОРОТКА ХАРАКТЕРИСТИКА ПОКЛАДІВ НАФТИ ТА ГАЗУ ГАДЯЦЬКОГО РАЙОНУ ПОЛТАВСЬКОЇ ОБЛАСТІ	33

СЕКЦІЯ: ЕКОНОМІКА

Катерина Авдалян (Переяслав, Україна) УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВИМИ РЕЗУЛЬТАТАМИ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ	36
Айнур Амирова, Бинали Мамоев, Диана Намазова, Асия Закирова (Алматы, Республика Казахстан) РОЛЬ И ЗНАЧЕНИЕ ИНФРАСТРУКТУРЫ В ТУРИСТСКОМ ПРЕДПРИИМАТЕЛЬСТВЕ	38
Андрій Бабинець (Ужгород, Україна) ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ СІЛЬСЬКОГО (ЗЕЛЕНОГО) ТУРИЗМУ В ЗАКАРПАТСЬКІЙ ОБЛАСТІ	40
Адріана Бурда (Дрогобич, Україна) ОРГАНІЗАЦІЯ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНИМ ПОТЕНЦІАЛОМ ПРОМИСЛОВОГО ПІДПРИЄМСТВА	43
Марина Токарчук (Луцьк, Україна) НАПРЯМИ РОЗВИТКУ ТА ВДОСКОНАЛЕННЯ МЕНЕДЖМЕНТУ ПЕРСОНАЛУ	45
Алла Шаповалова (Київ, Україна) СФЕРА ЗАСТОСУВАННЯ МСФЗ ДЛЯ МСП	47